

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 499/2023-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 15C/16/2022-136 z 29. decembra 2022 a proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 15C/16/2022-146 zo 17. februára 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť sťažovateľa **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 5. septembra 2023 (podaná na poštovú prepravu 4. septembra 2023, pozn.) doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa vo veci namietaného porušenia základných ľudských práv a slobôd uzneseniami Okresného súdu Zvolen (ďalej len „okresný súd“) označenými v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhuje napadnuté rozhodnutia zrušiť a sťažnosť posúdiť s finančnou reciprocitou.
2. Sťažovateľ sa žalobou podanou na okresnom súde 18. marca 2022 domáhal voči žalovanému – spoločnosti [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalovaný“) zaplata sumy 4 716,52 eur a trov konania. Podaním z 5. apríla 2022 požiadal sťažovateľ o nepokračovanie v konaní s ohľadom na to, že 8. apríla 2022 podal novú žalobu aj proti žalovanému. Uznesením okresného súdu č. k. 14C/12/2022-36 z 21. apríla 2022 bolo toto konanie zastavené a súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal.
3. Žalobou doručenou okresnému súdu 8. apríla 2022 sa sťažovateľ domáhal od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia spolu s trovami konania, pretože žalovaný na oznámenia katastrálneho odboru Okresného úradu Detva č. Z-166/2016 z 24. marca 2016 zriadil na pozemku vo vlastníctve sťažovateľa vecné bremeno bez odplaty a bez dohody so sťažovateľom. Žaloba sťažovateľa bola

uznesením okresného súdu č. k. 15C/16/2022-99 z 9. septembra 2022 zamietnutá a žalovanému bol priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 17Co/104/2022 z 27. októbra 2022 tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil a žalovanému trovy odvolacieho konania nepriznal, pretože bol v odvolacom konaní nečinný, a žiadne trovy mu preto nevznikli. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 6. decembra 2022.

5. Uznesením č. k. 15C/16/2022-136 z 29. decembra 2022 súd uložil sťažovateľovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy prvoinštančného konania vo výške 438,24 eur.

6. O sťažnosti sťažovateľa rozhodol okresný súd uznesením č. k. 15C/16/2022-146 zo 17. februára 2023 tak, že sťažnosť zamietol.

II.

Argumentácia sťažovateľa

7. Sťažovateľ v podanej sťažnosti najskôr namieta aj rozhodnutie o zamietnutí žaloby, pretože podľa jeho názoru prvotné konanie nebolo dôvodom zastavenia neskoršieho konania (keďže v pôvodnom konaní vzal žalobu späť). Nadväzujúc na túto súdom presadenú argumentáciu, potom okresný súd (podľa sťažovateľa) nespravodlivo rozhodol o priznaní náhrady trov konania žalovanému, a to napriek tomu, že podľa sťažovateľa o náhradu trov konania žalovaný nežiadal a ani ich nevyčíslil.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Ústavnou sťažnosťou napadol sťažovateľ (okrem iného) aj uznesenie č. k. 15C/16/2022-136 z 29. decembra 2022 vydané vyšším súdnym úradníkom, ktorým bolo rozhodnuté o výške náhrady trov konania. Proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ sťažnosť, o ktorej rozhodol okresný súd napadnutým uznesením. Ústavný súd poukazuje na princíp subsidiarity, ktorý vo vzťahu k preskúmanému uzneseniu opodstatňuje uprednostnenie právomoci najvyššieho súdu [čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)]. Uvedená skutočnosť vylučuje právomoc ústavného súdu na prieskum namietaných porušení rozsudkom krajského súdu, preto ústavný súd podľa § 56 ods. 2 písm. a) v spojení s § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

9. Druhé sťažovateľom napadnuté uznesenie okresného súdu č. k. 15C/16/2022-146 zo 17. februára 2023 nadobudlo právoplatnosť 24. februára 2023, keď začala plynúť lehota dvoch mesiacov podľa § 124 prvej vety zákona o ústavnom súde, ktorá uplynula 24. apríla 2023. Ústavná sťažnosť bola podaná na poštovú prepravu 4. septembra 2023, a teda zjavne po uplynutí lehoty podľa § 124 zákona o ústavnom súde, a preto ako oneskorená bola podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

10. V závere ústavný súd uvádza, že s ohľadom na skutočnosť, že sťažovateľ nebol pri podávaní ústavnej sťažnosti právne zastúpený, ústavný súd posudzoval vec so zreteľom na túto skutočnosť, pričom dospel k záveru, že sťažovateľ mal v úmysle namietat' rozhodnutia týkajúce sa priznanej výšky náhrady trov konania. Zároveň však uvádza, že aj v prípade, ak by predmetom prieskumu boli aj samotné rozhodnutia o zastavení konania, sťažnosť by musela byť odmietnutá ako oneskorene podaná aj v tejto časti, a to s ohľadom na to, že sa rozhodnutie krajského súdu stalo právoplatné 6. decembra 2022, a preto lehota na podanie ústavnej sťažnosti uplynula 6. februára 2022.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. októbra 2023

Robert Šorl
predseda senátu